

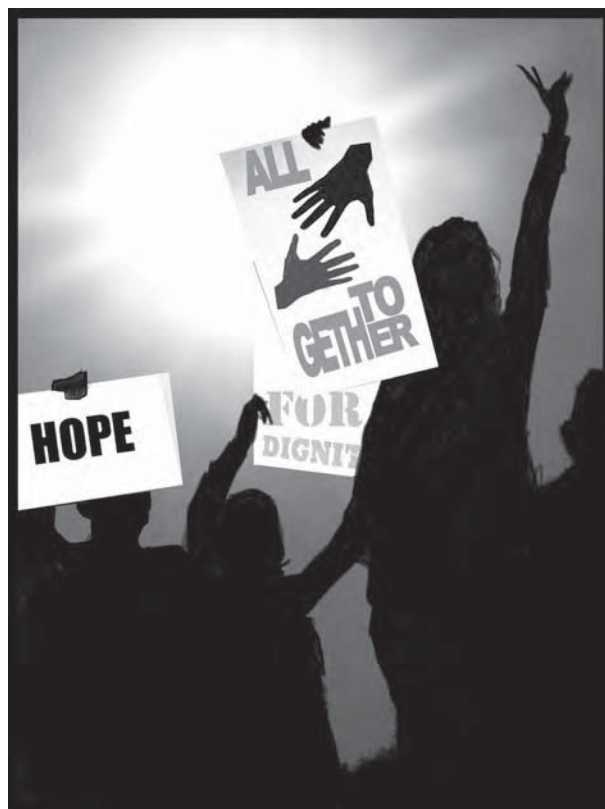
INTERNATIONALE BEWEGING
ATD VIERDE WERELD in België

ATD = All Together for Dignity – Agir Tous pour la Dignité (Samen voor waardigheid)

Inzet

Werkelijke inzet, vanuit betrokkenheid en oprechte motivatie is altijd vrijwilligerswerk. Of het nu binnen of buiten het kader van een job is, wanneer we werkelijk betrokken zijn doen we meer, gaan we verder, is er passie en kunnen we soms bergen verzetten. Dan ontstaat er hoop, en hoop doet leven. Daarvan getuigen we in dit nummer. Mensen en gezinnen in armoede willen bergen verzetten voor een betere toekomst voor hun kinderen. Dat bleek ook weer tijdens de Volksuniversiteit van de Vierde Wereld bij de Sociaal Economische Raad van Europa. Militanten, medestanders, vrijwilligers en politici wisselden kennis, ervaring en ideeën uit om een Europa te creëren dat niemand achterlaat. Vrijwillig. Gemotiveerd. Samen.

De publicatie 'Voorwaardelijkheid van rechten' geeft voorbeelden van inzet en moed die resultaat opleveren. Zoals een dakloze man die door zich steeds te laten arresteren kreeg waar hij gewoon recht op had : een referentie-adres. En nog steeds kiezen mensen ervoor om als volontair van de Beweging ATD Vierde Wereld daarheen te gaan waar de armsten en meest uitgesloten burgers dagelijks strijden voor een beter, waardig bestaan. Zoals in Haïti. In dit Europees jaar van het Vrijwilligerswerk willen we onze inzet voortzetten en uitbreiden. Met u. **All Together for Dignity**. Allen samen voor waardigheid. U kan op verschillende manieren aansluiten. Door lid te worden of te blijven, bijvoorbeeld. Maar vooral door geheel vrijwillig aandacht en betrokkenheid te tonen bij de dagelijkse strijd om het bestaan van de velen die een moeilijk bestaan leiden.

De redactie

Tekening: Steven Gryspeerdt

Erkenning van een recht is vaak een moeizame strijd

Louis bevindt zich in een Brusselse gemeente en wil daar een referentieadres aanvragen. De gemeente weigert dit echter.

"Ik kreeg daar geen referentieadres. Omdat ik voor het OCMW sliep, werd het allemaal wat vervelend. Men vroeg mij waar ik naartoe wou en betaalde mijn treinticket om ernaar toe te gaan. Maar ik ging niet weg. Ik bleef voet bij stuk houden en heb mijn referentieadres gekregen. Hoe ver moet je gaan om recht te hebben op wat in de wet is vastgelegd? Elke avond toen het OCMW zijn deuren sloot, ging ik naar binnen. Ze waren dan verplicht om de politie te bellen om mij weer buiten te krijgen. Elke dag werd een proces-verbaal opgesteld en had ik dus het bewijs dat ik wel degelijk in de gemeente aanwezig was. De gemeenten moeten immers bijhouden wie op het grondgebied verblijft en zo is alles dus begonnen.

Ik heb mij geweerd. Ik moest dit doen om hen te doen toegeven dat ik in de gemeente verbleef. Het is vergelijkbaar met een hongerstaking. Een of twee maatschappelijke werkers wilden wel iets doen, maar konden niets ondernemen. Door mijn doorzettingsvermogen heb ik bereikt wat ik wou bereiken".

Een getuigenis uit 'Voorwaardelijkheid van Rechten. Gewaarborgde rechten, toepassing gebonden aan voorwaarden',

Collectief werk van de Verenigingen partners van het Algemeen Verslag over de Armoede, gepubliceerd in december 2010.

Twee jaar lang werkten militanten en leden van verenigingen uit de verschillende regio's en gemeenschappen van het hele land samen. Uitgangspunt waren de levensechte situaties die mensen en gezinnen in grote armoede in hun dagelijkse inzet tegenkwamen.

Daarover gingen ze in dialoog met elkaar, legden verbanden met soortgelijke ervaringen en noteerden hun bedenkingen en vaststellingen. De publicatie bundelt de conclusies en geeft enkele trefende voorbeelden weer.

Juist daar waar wetten worden geacht om uitsluiting en armoede tegen te gaan, veroorzaken en versterken deze regels steeds meer de miserie.

"Activering, opleidingen en pre-caire statuten die

zelden tot werk op lange termijn leiden. De almaar hogere eisen op vlak van opleiding en werkritme, ook in sociale werkplaatsen. Een duidelijke en verontrustende verschuiving van maatschappelijke naar individuele verantwoordelijkheid. Het recht op een referentieadres, en dus uitkering, en de willekeurige toepassing ervan. Juridisch gelijk halen, maar een onuitvoerbaar vonnis. Angst om gerechtelijk stappen te zetten tegen onrecht door instellingen die tevens de voortgang van uw dossier bepalen. Uithuiszetting en dakloosheid bij een onbewoonbaarverklaring en het uitblijven van werkzaamheden van de eigenaar."

Deze en andere tegenstrijdigheden klaagt het verslag aan, met een dringende oproep aan beleidsmakers en instellingen om erkenning, verbetering en dialoog rond het steeds meer repressief en sanctionerend beleid.

Katia Mercelis

Deze publicatie (30 pagina's), beschikbaar in het Nederlands en het Frans, is op te vragen bij ATD Vierde Wereld: 02 647 92 25. Bijdrage in onkosten (druk + porto): 2 euro. Ook is het mogelijk gratis de PDF-versie te downloaden via www.atd-vierdewereld.be > Wie zijn wij > Publicaties.

20 KM DOOR BRUSSEL, zondag 29 mei

ATD Vierde Wereld loopt weer mee met twee teams, zo'n 300 lopers !

Het doel : samen 6000 kilometer lopen tegen armoede en daarmee de Beweging steunen. Je kan weer ons T-Shirt dragen, gebruik maken van onze kleedruimte in Etterbeek en onze acties steunen als loper of sponsor. Hoe? Dat lees je op onze website. Je kunt ook naar Brussel komen om de sportievelingen aan te moedigen. Start: 15.00 uur op het plein bij het Jubelpark.

Terug naar Haïti

Régis en Roseline De Muylder zijn eind januari voor ATD Vierde Wereld vertrokken naar Haïti. Beiden zijn dokter. Midden-Amerika is geen onbekend terrein voor hen. De jongste van hun vier kinderen werd 19 jaar geleden geboren in Guatemala. Ook in Haïti brachten ze al enkele jaren door. En na de aardbeving begin 2010 ging Régis enkele weken het team van ATD Vierde Wereld in Haïti ondersteunen.

Voor ze vertrokken keken we met hen terug op de tien jaar die ze in België doorbrachten en op hun jarenlang engagement met ATD Vierde Wereld.

Hoe leerden jullie ATD Vierde Wereld kennen?

Régis: Dat was al in 1978. Ik was leider in een vakantiekamp en omdat vier kinderen deelnamen via ATD Vierde Wereld werd ik daarna uitgenodigd voor gesprekken in het Vierdewereldhuis. Roseline en ik waren toen betrokken bij een tehuis waar kinderen geplaatst werden. ATD Vierde Wereld dacht na over de plaatsing van kinderen, vanuit de realiteit van de gezinnen zelf. In het tehuis zagen we vooral hoe de maatschappij naar die mensen keek. En ook het lijden van de kinderen zagen we, en de grenzen van het systeem. Hier in het vierdewereldhuis hebben we mensen ontmoet waarmee we nu nog altijd banden hebben. Die ontmoetingen hebben een grote rol gespeeld in onze beslissing om vrijwillig te worden.

Zijn jullie meteen na je studies in het volontariaat van ATD Vierde Wereld gestapt?

Roseline: Ik heb één jaar als huisarts gewerkt en Régis werkte in een ziekenhuis. In 1982 vertrokken we naar Méry-sur-Oise, het internationaal centrum van de beweging, bij Parijs. Maar al voor we er aankwamen, had men ons gevraagd of we naar Guatemala wilden gaan.

Régis: in Guatemala was er sinds 1979 een groep van ATD Vierde Wereld. Ze werden geconfronteerd met problemen die met gezondheid te maken hadden en zochten mensen die een antwoord konden bieden. Omdat we beiden geneeskunde gestudeerd hadden vertrokken we. Op het platteland probeerden we kleine groepen van ouders en kinderen bijeen te brengen om kennis door te geven over voeding, psychomotorische ontwikkeling van kinderen en nog veel meer.

Werkten jullie in Guatemala als dokters?

Régis: Niet uitsluitend. Directe medische zorg was niet onze eerste taak. We werkten vooral van op de tweede rij. We ondersteunden het werk van andere mensen en hielpen projecten mee uitbouwen die vertrokken vanuit de allerarmsten. We probeerden er steeds zoveel mogelijk mensen bij te betrekken. We kwamen vaak op plaatsen waar de mensen heel arm waren. Hoe bereik je dan toch

Met en tussen de mensen, zoals altijd, namen Régis en Roseline De Muylder tijdens het eindejaarsfeest in december afscheid van hun vele vrienden en bekenden in de Beweging ATD Vierde Wereld in België.

ook de allerarmsten? Dat was een vraag die ons bezighield

Roseline: In een afgelegen dorp werkten we met ondervoede kinderen. Maar kinderen hebben meer nodig dan eten alleen om zich te ontwikkelen en daarom organiseerden we bijeenkomsten met kleine kinderen en ouders. We probeerden kennis door te geven over alles wat te maken heeft met de ontwikkeling van kinderen.

Régis: Het was belangrijk dat we konden samenwerken met lokale organisaties. We werkten altijd met partners, bijvoorbeeld een gezondheidscentrum, omdat zij hoop gaven aan de mensen op lange termijn. Zij bleven. De projecten zakten niet in als wij vertrokken. Van 1986 tot 1988 waren we in België. Ons derde kind werd toen geboren. Toen we in 1988 teruggingen naar Guatemala, kwamen we in de hoofdstad terecht. De armoede was heel algemeen. We gingen naar mensen die op een vuilnisbelt leefden en langsheen de spoorweg. Daar hebben we geleerd hoe je in arme landen toch de allerarmsten kan bereiken. Daarnaast steunden we ook het team van ATD Vierde Wereld dat net begonnen was in Honduras. Het waren vrijwilligers van Guatemala die naar Honduras gingen. Dat is een heel belangrijke stap geweest in de werking van ATD Vierde Wereld in Midden-Amerika.

Daarna gingen jullie nog naar het internationaal centrum van de beweging nabij Parijs en vervolgens naar Haïti. Jullie leefden op veel verschillende plaatsen en niet altijd in de meest gemakkelijke omstandigheden, hoe hebben jullie kinderen dit ervaren?

Régis: voor de kinderen was het zeker een ervaring die hen gevormd heeft. Ook al waren er soms moeilijkheden, we hebben altijd geprobeerd met hen rekening te houden. Vanaf het moment dat we kinderen hadden was niet alleen ons persoonlijk engagement

belangrijk, maar ook de manier waarop de kinderen het beleefden. We zijn in '99 terug naar België gekomen omdat het ons een goed moment leek voor het gezin. Na al die jaren kijken ze er zelf positief op terug.

En wat was jullie taak in België?

Roseline: Ik hield me in België vooral bezig met de Volksuniversiteit. Voor we hier aankwamen, wist ik niet goed wat het juist inhield, maar ik ontdekte een heel boeiende dynamiek. Er zijn veel mensen bij betrokken en er gebeurt veel tijdens de volksuniversiteiten: mensen leren spreken voor een groep, krijgen zelfvertrouwen en ontmoeten anderen die dezelfde dingen meemaken. De mensen die deelnemen leren dat ze iets te zeggen hebben dat de moeite waard is. Het is een kans om samen ideeën uit te werken en die naar buiten te brengen. Ik heb in die jaren mensen echt een weg zien afleggen. Als iemand durft spreken is het omdat er iemand achter hem of haar staat. We bouwen samen een denken op en verbinden de levenservaring van mensen met de politieke vertegenwoordiging.

Régis: Eerst werkte ik mee op het Steunpunt Armoedebestrijding aan een project over armoede-indicatoren. Vanaf 2003 maakte ik deel uit van het nationale team van ATD Vierde Wereld België en dat gaf me de kans om op verschillende terreinen te werken. Er was het dagelijks beheer van de beweging en de vertegenwoordiging. Ik steunde ook de verschillende groepen en hun engagement om met de allerarmsten te werken. Zo kwam ik vaak in Luik om het project rond ouders en kinderen te ondersteunen.

"We kwamen vaak op plaatsen waar de mensen heel arm waren. Hoe bereik je dan toch ook de allerarmsten? Dat was een vraag die ons bezighield."

Nu gaan jullie weer naar Haïti waar jullie al eens waren van 1996 tot 1999. Was jullie missie in Haïti vergelijkbaar met die in Guatemala?

Régis: De armoede in Haïti is groter en nog veel algemener dan in Guatemala. Ook in Haïti werkten we rond kennis en gezondheid. In Port-au-Prince is er bijvoorbeeld een gezondheidscentrum dat gegroeid is met de steun van de beweging.

Roseline: We gingen naar de sloppenwijken en zagen dat er vooral nood was aan acties voor jonge kinderen en hun ouders. Er was veel kindersterfte. Samen met een Haïtiaanse vrouw hebben we een project uitgewerkt voor kinderen die nog niet naar school gingen. We speelden spelletjes, knutselden, lazen boeken,... Langzaam aan kwamen er meer kinderen en konden we een zekere regelmaat opbouwen. Om de drie maanden werden de ouders uitgenodigd voor animaties over gezondheid en de ontwikkeling van kinderen.

"Ik heb in die jaren mensen echt een weg zien afleggen in de Volksuniversiteit."

Régis: Na 2000 was het nodig om twee groepen te maken: baby's ('*Bébés bienvenus*') en peuters. Het was een heel belangrijk project dat vandaag nog steeds bestaat en zich vertakte.

De aardbeving van januari 2010 heeft het land zwaar getroffen. De omstandigheden waarin jullie terechtkomen zullen anders zijn dan tien jaar geleden.

Régis: In 30 seconden heeft de aardbeving het leven van mensen totaal veranderd. Zo formuleerde iemand van het team dat toen ik enkele maanden geleden in Haïti was. Veel is vernietigd. Er vielen doden en gewonden. Alles is veranderd, maar de geschiedenis van het land blijft en dat is er één van grote armoede. Meteen na de aardbeving hebben we noodhulp opgezet. Nu is het belangrijk om onze acties te hervatten, met een dubbele inzet : terug op gang brengen wat er was maar ook nieuwe uitdagingen aangaan. Het land moet heropgebouwd worden. Dat doet hopen dat het beter wordt dan vroeger, maar tegelijkertijd is er het risico van de ontgoocheling. We gaan naar Haïti om het team van ATD te versterken. Voor de aardbeving waren 8 van de 10 teamleden Haïtianen. En dat wordt de inzet : zorgen dat het voor de Haïtianen mogelijk blijft zich in hun eigen land in te zetten.

Sara Philips en
Marie-Thérèse Poppe

Foto's Jos Delisse

Meer informatie over onze acties in Haïti vindt u op www.atd-vierdewereld.be.

Lid worden van ATD Vierde Wereld ?

Elke mens is evenveel waard, welke plaats hij ook heeft in de samenleving.
De onrechtvaardigheid, vernedering, schaamte, machteloosheid, uitsluiting,
die mensen in grote armoede doorstaan, kunnen we niet aanvaarden.

In de overtuiging dat ieders inspanning nodig is, spreekt de beweging ATD
Vierde Wereld overal mensen aan om bondgenoten te worden en partnerschappen te ontwikkelen
op alle niveaus van de samenleving.

Door de stem van de armste mensen te laten horen, worden de verantwoordelijken
van politieke, economische, religieuze, culturele instanties aangesproken.

Ook u kan lid worden van ATD Vierde Wereld.

Lidgeld : 3 euro per jaar. Wat u eventueel meer stort, wordt als gift beschouwd. Voor giften van minimaal
40 euro per jaar ontvangt u in februari 2012 een fiscaal attest.

Overschrijven op rekeningnummer 000-0745336-85 (IBAN : BE89 00007453 3685)
met vermelding van "lidmaatschap".

In bijlage vindt u een voorgedrukt overschrijvingsformulier.

Door het lidmaatschap te betalen onderschrijft u de uitgangspunten van de Internationale Beweging ATD
Vierde Wereld en (her)bevestigt u uw steun. U ontvangt een lidmaatschapskaart.

Zie ook: www.atd-vierdewereld.be > Wie zijn wij > Over ATD Vierde Wereld > Onze beginselen.

Duurzame ontwikkeling en ecologie: luisteren naar mensen in armoede

In enkele landen waar ATD Vierde Wereld aanwezig is kwam het thema duurzaamheid aan bod op een volksuniversiteit. Hieronder een selectie uit bedenkingen genoteerd in Brussel en Parijs. Ze gaan vele richtingen uit maar raken het dagelijks leven van iedereen.

Duurzame ontwikkeling: voldoen aan de behoeften van de huidige generaties zonder de volgende generaties het gras van voor de voeten te maaien. Dat gaat ook over de toekomst van onze kinderen en daar hechten mensen die in armoede leven belang aan, vaak nog meer dan anderen. Want de hoop dat er voor de kinderen en kleinkinderen een beter leven mogelijk is, is als een motor die kracht geeft om de moeilijkheden van vandaag te overwinnen.

Maar voor wie de eindjes nauwelijks aan elkaar kan knopen, voor wie in een vochtige en tochtige woning leeft en ziet dat zijn kinderen achterop raken op school zijn ecologie, duurzaamheid en milieu tegelijkertijd ook holle woorden, met een bijklank van luxe en onbereikbaarheid.

– Als wij een klein beetje besparen, wat maakt dat uit, als grootmachten zoals Amerika rechten kunnen kopen om te mogen vervuilen?

– Een nieuwe koelkast is zuiniger, maar je moet wel het geld hebben om tijdig je koelkast te vervangen.

– Ze zeggen dat we niet ecologisch zijn omdat we geen dubbel glas hebben.

– Hoe meer middelen iemand heeft hoe meer mogelijkheden om te vervuilen.

– Minder consumptie betekent minder vervuiling, maar ook dat de industrie minder zal produce-

ren en er meer werkloosheid zal zijn.

– We willen ook wel lokale producten kopen, appels en melk bijvoorbeeld, maar vaak zijn die veel duurder dan producten die van ver weg komen. En als je niet veel geld hebt, dan kies je toch voor de goedkopere producten.

Koolzaad

– In sommige landen van Latijns-Amerika en van Afrika kopen multinationals de terreinen op van de boeren. Kweek koolzaad, zegt men hen, dan zullen jullie meer verdienen. Dat koolzaad is bestemd voor Westerse landen. Voor hun eigen voedsel hebben ze dan geen gronden meer. Ze moeten het kopen in het westen, tegen hoge prijzen. Een cirkel zonder eind.

Een nieuwe koelkast is zuiniger, maar je moet wel het geld hebben om tijdig je koelkast te vervangen.

– Zelf ook papiertjes in de vuilbak gooien, niet op de grond, en zo aan kinderen het goede voorbeeld geven, de tv en de spelcomputer afzetten na gebruik.

– Het is moeilijk om kinderen en jongeren respect bij te brengen voor het milieu als je leeft in een verloederde wijk waar het leven moeilijk is.

– De vuilbakken zitten vol voedsel en aan de andere kant zijn er mensen die niet genoeg te eten hebben. Het is niet verantwoord dat voedsel weggegooid wordt.

– Er is de werkloosheid om me heen. Dat is ook een verspilling van kennis en van ervaring, een menselijke verspilling.

– In mijn woonblok werd met een forfait gewerkt. Iedereen betaalde hetzelfde. Ik vond dat niet rechtvaardig want sommigen verspilden het water. We vroegen individuele meters. Enkele mensen kwamen me bedreigen.

De vraag die we hieruit overhouden is: hoe kan je een debat houden over duurzaamheid en ecologie als niet ook geluisterd wordt naar mensen die het met weinig moeten doen?

Gebaseerd op een artikel in *Revue Quart Monde*, Nr. 215, over Duurzame ontwikkeling.
Bewerkt door M.-T. Poppe.

«Niets kan de dialoog met de armsten vervangen»

Volksuniversiteit bij Sociaal Economische Raad van Europa

Waarom een Volksuniversiteit van de Vierde Wereld in de instituten van Europa?* ATD Vierde Wereld vroeg het aan Maureen O'Neill, lid van de Sociaal en Economische Raad van Europa (SER) en voorzitter van de werkgroep Europees Jaar van verzet tegen armoede, 2010. Ze was op 8 november de gastvrouw voor de 120 deelnemers van de Europese Volksuniversiteit van de Vierde Wereld.

Waarom heeft de SER haar deuren opengezet voor deze bijeenkomst?

Het is de achtste keer dat de Raad leden van ATD Vierde Wereld ontvangt. Deze ontmoetingen zijn heel belangrijk voor ons. We werken vaak rond thema's die betrekking hebben op jongeren, maar niets kan een dialoog met jongeren en volwassenen die in armoede leven vervangen. Zonder hen is ons werk niet verankerd in de realiteit. Daarom hebben we de Volksuniversiteiten van de Vierde Wereld altijd aangemoedigd om naar de SER te komen.

Wat zal u van deze dag bijblijven?

Ik vind dat de jongeren heel eerlijk zijn over de problemen waarmee ze geconfronteerd worden als ze een opleiding willen volgen of een waardige job zoeken. De overheid helpt jongeren vaak niet meer als ze ouder zijn dan 18. Daartegenover geeft ATD Vierde Wereld vertrouwen en zelfwaarde. Ik ben erg onder de indruk van de manier waarop de leden van ATD

Vierde Wereld op het terrein actief zijn en vanuit deze ervaringen politieke voorstellen uitwerken zoals we vandaag gehoord hebben.

Is er een vraag die u in het bijzonder geraakt heeft?

Er was een opmerking over de verantwoordelijkheid van de overheid in de bestrijding van werkloosheid bij jongeren. Een jonge Brit vertelde dat men hem in het jobcenter steeds helpt om een CV te maken, maar hij zou liever een meer praktische vaardigheid leren. Zou het overheidsgeld niet beter besteed worden als we deze jongere de kans gaven een echte opleiding te volgen?

Nog een gedachte om af te sluiten...?

Politiek verantwoordelijken denken niet altijd op lange termijn. ATD Vierde Wereld probeert er sinds lang voor te zorgen dat er rekening gehouden wordt met de stem van de armsten en dat beleidsmakers naar hen blijven luisteren.

Maureen O'Neill, lid van de Sociaal en Economische Raad van Europa (SER) en voorzitter van de werkgroep Europees Jaar van verzet tegen armoede, 2010.

Interview uit *Feuille de Route*, december 2010, vertaald en bewerkt door Sara Philips en Katia Mercelis

Meer lezen over deze Europese volksuniversiteit? Zie: www.atd-vierdewereld.be/Met-jongeren-bouwen-aan-Europa.html

* Joseph Wresinski, oprichter van de Beweging ATD Vierde Wereld, antwoordde in 1976 als volgt: 'Daar waar de toekomst van een natie of een internationale gemeenschap wordt voorbereid, is het belangrijk dat de Vierde Wereld meedoet. Als zij er niet bij is als de plannen gemaakt worden, zal ze er ook niet bij zijn als de veranderingen tot stand komen.'

De Europese Volksuniversiteit bracht 120 mensen samen in de Sociaal en Economische Raad : volwassenen en jongeren die een moeilijk leven kennen, medestanders en een 30-tal Europese beleidsmakers. Ze werkten de hele dag samen rond het thema: 'Met Jongeren bouwen aan een Europa zonder armoede en uitsluiting'. Op de foto deelnemers van ATD Vierde Wereld België en Nederland.

KALENDER

VOLKSUNIVERSITEIT VAN DE VIERDE WERELD

Plaats van dialoog met mensen met armoede-ervaring. Op uitnodiging.

Zaterdag 19 en zondag 20 februari, vormingsweekend animatoren Volksuniversiteit; Internationale Beweging ATD Vierde Wereld, Mery-sur-Oise (F).

Dinsdag 22 februari 2011, Universiteit Antwerpen.

Dinsdag 22 maart, Vierde Wereld huis Brussel

Zaterdag 30 april, Nationale volksuniversiteit, van 11u tot 15u, Brussel.

CEREMONIE TER ERE VAN DE STRAATDODEN VAN 2010

Woensdag 2 maart, Stadhuis Brussel, Grote Markt, 11 uur.

KENNISMAKING MET ATD VIERDE WERELD

Zaterdag 14 mei, Vierde Wereldhuis, Brussel.

Ontvangst vanaf 10.30 uur, aanvang 11.00 uur tot 15 uur. De Internationale Beweging ATD Vierde Wereld in België, wat is dat, wie zijn dat?

De beste manier om dat te weten te komen is ons ontmoeten. Om 12.30 uur lunchen we samen – breng zelf je picknick mee, wij zorgen voor soep.

LEESGROEP

Leesavond Medestandersgroep
ATD Vierde Wereld Kust :

Dinsdagavond 10 mei in Den Anklap, Leffingestraat 85, Oostende. Medestandersgroep ATD Vierde Wereld Kust : Via het samen lezen van een tekst, die ter plaatse gegeven wordt, leren we het leven in armoede beter kennen en begrijpen. Nadien delen we wat ons treft. Er volgt geen discussie. Info : Bea Verleyen, tel. 059 805658, verleyen.bea@fulladsl.be

KENNISVOORMIDDAGEN

Vanuit ervaring via inzicht tot inzet verdiepen we ons met een gastspreker in een actueel thema. Dit seizoen nog:
12 februari en 14 mei. Thema: De Oproep van jongeren.

MEDESTANDERSSHELTER

Elke eerste donderdag van de maand van 17u tot 20u. Onze deuren en telefoonlijnen staan open. Breng zelf je picknick mee, wij zorgen voor soep

ALGEMENE BESTUURS-VERGADERING:

Woensdagavond 4 mei, VierdeWereldhuis Brussel

ONTDEKKINGSWEEKEND

12-13 maart en 11-12 juni in het internationaal centrum (voor groepen en leden): Internationale Beweging ATD Vierde Wereld, Mery-sur-Oise (F)

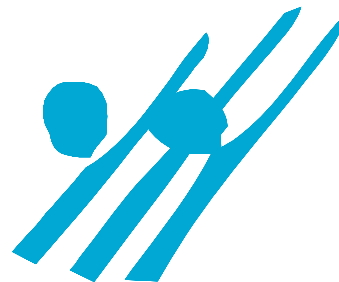
ACTUELE INFORMATIE:

zie www.atd-vierdewereld.be.

VIERDEWERELDBLAD

Uitgave van de Beweging
ATD Vierde Wereld
Victor Jacobslaan 12
1040 Brussel
(02) 647 92 25 / 647 99 00
contact@atd-vierdewereld.be
www.atd-vierdewereld.be

Verantwoordelijk uitgever:
Herman Van Breen, zelfde adres

Voor giften en lidmaatschap kunt u storten op rek.nr.: 000-0745336-85 (IBAN: BE89 0000 7453 3685) Giften van 40 euro of meer per jaar zijn aftrekbaar van de belastingen. Een fiscaal attest wordt in februari afgeleverd.

ATD Vierde Wereld België is lid van de Vereniging voor Ethiek in de Fondsenwerving (VEF) en ondertekende haar ethische code. Op www.atd-vierdewereld.be vindt u meer informatie over hoe u ons (financieel) kunt steunen en/of lid kunt worden.

Lid van de Internationale Beweging ATD Vierde Wereld, een niet-gouvernementele organisatie (NGO) voor armoedebestrijding. Ze is niet gebonden aan een geloofsovertuiging, levensbeschouwing of politieke stroming. Het belangrijkste doel is: de armoede bestrijden met de armsten zelf en vanuit hun ervaringen en kennis. De acties zijn gericht op de eerbiediging van ieders waardigheid en mensenrechten: een duurzame basis voor de uitroeiing van grote armoede.

GORDIJN VAN ONTMOETING

"Kinderen, jongeren... alle mensen moeten vrij zijn
Om eigen keuzes te maken overal ter wereld"

"Kinderen, jongeren... alle mensen moeten vrij zijn om eigen keuzes te maken overal ter wereld." Dat schreef Daniel uit Nederland bij zijn beschilderde tegeltje voor het Gordijn van Ontmoeting dat op 17 oktober bij de Gedenksteen voor Slachtoffers van Armoede in Brussel was opgesteld. Vele honderden tegeltjes met een tekening of tekst waren in de maanden vooraf door jong en oud in heel Europa gemaakt om uiteindelijk in het gordijn te prikken. In een prachtig album verzamelden we een aantal tegeltjes, met de makers en hun boodschap.